

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 584

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 90 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	2-4		
Decizia nr. 207 din 28 mai 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) teza întâi partea finală din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	4-6		
Decizia nr. 284 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, coroborate cu dispozițiile art. 538—542 din Codul de procedură penală	6-9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
506. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, prin Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, pentru scoaterea din funcțiune în vederea casării și valorificării acestora, precum și actualizarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10-12		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
232/1.989. — Ordin al ministrului afacerilor externe și al ministrului finanțelor publice pentru revizuirea cuantumului unor taxe din anexa la Legea		nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate	12-13
		235. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate pentru completarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 207/2020 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iunie 2020	13-14
		484. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind modificarea și completarea Normelor tehnice pentru lucrări de întreținere și reparații curente la clădirile și construcțiile speciale din patrimoniul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al unităților subordonate, aprobate prin Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 757/2017	15
		1.263. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind modificarea alin. (2) al art. 10 din Conținutul registrului național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, modelul documentelor de constituire, organizare și funcționare, procedura de constituire și autorizare pentru toate ocoalele silvice și atribuțiile acestora, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.112/2018.....	15-16
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 90**

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.371D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru Avocatul Poporului, doamna Linda Zenovia Timofan, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Avocatului Poporului, care învederează faptul că dispozițiile criticate au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, însă soluția legislativă contestată a fost preluată de noua reglementare. În esență, se arată că aceasta consacră un privilegiu pentru o parte dintre funcționarii publici în funcție de data obținerii diplomei de studii, care trebuie să fie ulterioară datei numirii. Imposibilitatea valorificării acesteia la data numirii în funcție atrage decăderea din dreptul de a promova în clasă pe întreaga perioadă de exercitare a funcției publice. Astfel, pentru ocuparea unei funcții publice într-o clasă superioară, funcționarul public trebuie să participe la un concurs în condiții egale cu persoane care nu sunt funcționari publici, spre deosebire de situația în care această diplomă ar fi fost obținută după încadrarea în funcția publică, caz în care funcționarul public ar fi susținut un examen. Se concluzionează că sunt încălcate prevederile art. 16 din Constituție. Totodată, se arată că reglementările internaționale în domeniu sunt mai favorabile față de cele din dreptul intern, astfel că urmează a-și găsi aplicarea în cauză, conform art. 11 și 20 din Constituție.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se arată că nu se creează discriminări cu privire la modalitatea de acces la funcțiile publice, acesta realizându-se prin concurs sau examen, după caz. O asemenea modalitate de acces constituie o cerință constituțională ce nu poate fi nesocotită.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Adresa nr. 12.813 din 17 august 2017, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 9.108 din 21 august 2017, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din

Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.**

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat, consacrand dreptul funcționarilor publici de a participa, în urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior, la examenul organizat pentru ocuparea unei funcții publice într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați, se dovedește un privilegiu acordat pentru o parte dintre funcționarii publici, în funcție de data obținerii diplomei, care trebuie să fie ulterioară numirii în funcția publică. Prin urmare, pentru cei care nu au valorificat diploma la numirea în funcția publică, în sensul de a fi numiți pe o funcție corespunzătoare studiilor absolvite, diploma va fi considerată ca inexistentă pe întreaga perioadă cât persoana în cauză are calitatea de funcționar public. Astfel, persoanele aflate în această situație care vor să promoveze în clasă nu pot beneficia de acest text de lege, ci sunt obligate să participe la un nou concurs în condiții similare cu persoane care nu sunt funcționari publici. Se apreciază că, deși legea prevede un drept al funcționarilor publici, nevalorificarea unei diplome de studii la data numirii în funcție atrage decăderea din dreptul de a promova în clasă, pe întreaga perioadă de exercitare a funcției publice. Astfel, încă din momentul numirii în funcția publică, persoana este decăzută din dreptul de promovare în clasă și de valorificare a studiilor absolvite, drept de care, de altfel, nu a beneficiat niciun moment. Aceste persoane sunt obligate să participe la concurs, în condiții egale cu persoanele care nu sunt funcționari publici, invalidându-se astfel chiar drepturile de care ar trebui să beneficieze, în calitate de funcționari publici.

7. Se arată că textul de lege criticat, stabilind un beneficiu exclusiv pentru cei care au obținut o diplomă de studii ulterior numirii într-o funcție publică și excluderea celor care au dobândit-o anterior numirii, instituie un tratament juridic diferit care echivalează cu o veritabilă discriminare, fără o justificare obiectivă și rezonabilă. Astfel, se instituie o discriminare, fără ca aceasta să aibă un scop legitim, și apare ca fiind nejustificată opțiunea legiuitorului de a oferi un drept numai unora. Faptul că unele persoane au acceptat funcții inferioare studiilor nu trebuie să echivaleze cu decăderea din dreptul de a accede la un privilegiu legal, acordat categoriei din care face parte. De aceea, dreptul de a promova în clasă trebuie să fie acordat în egală măsură tuturor funcționarilor publici care pot valorifica diploma de studii, indiferent de momentul obținerii acesteia.

8. Se mai susține că dreptul de a participa la examenul de promovare în clasă este limitat pe criteriul datei obținerii diplomei față de data momentului numirii în funcția publică. Or, interzicerea generală a discriminării impune, pe de o parte, ca funcționarilor publici în activitate să li se acorde posibilitatea efectivă de a-și exercita toate drepturile instituite prin lege în favoarea lor, iar, pe de altă parte, ca niciunui dintre ei să nu îi fie îngăduit ori negat exercițiul acestor drepturi în considerarea apartenenței la una dintre categoriile sugerate de criteriile de nediscriminare menționate expres sau implicit de art. 27 alin. (2)

din Legea nr. 188/1999 sau de art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție.

9. Se arată că accesul la funcția publică în clasa superioară este ocrotit de art. 2 și art. 25 lit. c) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și de art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, fiind necesar ca acesta să fie asigurat în aceleași condiții și fără restricții rezonabile. Astfel, excluderea celor care au dobândit diploma de studii anterior numirii în funcție apare ca o restricție nerezonabilă cu privire la accesul într-o funcție publică superioară în clasă, ceea ce contravine reglementărilor internaționale antereferte.

10. Prin prisma celor expuse, se apreciază că reglementările internaționale sunt mai favorabile decât cele naționale raportat la ipoteza normativă analizată, întrucât oferă o protecție mai ridicată cetățenilor vizați de normele de drept intern, ceea ce face necesar ca în interpretarea normei legale criticate să se aplice cu prioritate reglementările internaționale.

11. În fine, se subliniază că în procesul de interpretare și aplicare a legii s-a produs o îndepărtare a reglementărilor legale criticate de la scopul lor legitim, ceea ce atrage neconstituționalitatea acestora.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că, prin consacarea aceleiași modalități de acces efectiv la funcțiile publice, respectiv prin examen/concurs, legiuitorul a dat expresie principiului egalității în drepturi a persoanelor, deoarece deținerea calității de funcționar public nu poate constitui temei pentru ocuparea fără concurs a altei funcții publice, corespunzătoare deci nivelului studiilor absolvite. Accesul la funcția publică trebuie să se facă prin examen sau concurs, și nu prin alte modalități, deoarece s-ar ocoli chiar această cerință constituțională, ajungându-se la situații discriminatorii sub aspectul accesului la funcția publică. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.039 din 9 iulie 2009, prin care s-a statuat că statul are obligația de a reglementa condiții obiective și nediscriminatorii de natură a garanta accesul la un loc de muncă și se apreciază că aceste aspecte sunt valabile și în cauza de față.

14. Se subliniază că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că dreptul de acces la funcțiile publice este unul complex, fiind compus din cel puțin trei elemente esențiale, și anume accesul la/ocuparea efectivă a funcțiilor publice prin concurs, exercitarea atributelor de funcție publică și încetarea raporturilor de serviciu. Aceste elemente sunt intrinsec legate de cariera funcționarului public și sunt inerente oricărei funcții publice. Cu privire la nașterea raporturilor de serviciu, se arată că aceasta trebuie să fie reglementată în mod unitar, spre a se evita discriminările ce pot să apară prin existența unor proceduri diferențiate de acces la funcția publică. De aceea, derogările de la procedura generală trebuie să fie justificate în mod obiectiv, rațional, temeinic și rezonabil.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul cuprins: „(1) *În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior, funcționarii publici de execuție au dreptul de a participa la examenul organizat pentru ocuparea unei funcții publice într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați, dacă studiile absolvite sunt în specialitatea în care își desfășoară activitatea sau dacă autoritatea ori instituția publică apreciază că studiile absolvite sunt utile pentru desfășurarea activității*”.

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, astfel cum acestea se interpretează și se aplică, în temeiul art. 11 și art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 25 lit. c) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 au fost abrogate prin art. 597 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019. Soluția legislativă criticată este cuprinsă în art. 481 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, care prevede că „*Pentru a participa la examenul de promovare în clasă, funcționarul public trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) să dobândească, ulterior intrării în corpul funcționarilor publici, o diplomă de studii de nivel superior, în specialitatea în care își desfășoară activitatea sau într-un domeniu considerat util pentru desfășurarea activității de către conducătorul autorității sau instituției publice*”.

20. Prin Decizia nr. 64 din 9 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017, paragrafele 44 și 45, Curtea a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 „nu poate fi interpretată în același fel ca în cazul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, întrucât soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului se face în cadrul unui control abstract de constituționalitate” (a se vedea și Decizia nr. 1.167 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011, receptată și menținută prin Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 24 septembrie 2015, paragraful 16), ceea ce înseamnă că Avocatul Poporului ridică o excepție de neconstituționalitate distinct de orice procedură judiciară, așadar, în lipsa vreunui litigiu, el neavând de apărut vreun drept subiectiv [a se vedea, cu privire la caracterul abstract al controlului exercitat în condițiile art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, Decizia nr. 163 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 4 aprilie 2013, iar cu privire la condiționările și implicațiile unui control abstract de constituționalitate *mutatis mutandis* Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 33]. Mai mult, Curtea a statuat că, în cadrul acestui control abstract de constituționalitate, nu se poate determina dacă actul normativ abrogat produce în continuare efecte juridice asupra unor raporturi juridice concrete, evaluare care se poate face doar atunci când este vorba de o

excepție ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial [a se vedea Decizia nr. 1.167 din 15 septembrie 2011 sau Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, paragraful 16], ceea ce demonstrează inaplicabilitatea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011. Prin urmare, în această din urmă ipoteză. Curtea a condiționat exercitarea controlului de constituționalitate, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, de existența în fondul activ al legislației a actului de reglementare primară criticat de Avocatul Poporului, așadar, implicit, a soluției legislative cuprinse în acesta; numai în măsura în care soluția legislativă a fost menținută, la data pronunțării Curții, în actul normativ criticat, acesta poate fi analizat pe fond în condițiile textului constituțional antereferit [a se vedea, în

acel sens, *mutatis mutandis* Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, paragrafele 16—22].

21. Curtea a mai statuat că, la momentul judecării excepției de neconstituționalitate, cerința constituțională esențială este aceea ca actul normativ conținând soluția legislativă criticată să fie în vigoare, respectiv să facă parte din fondul activ al legislației [Decizia nr. 64 din 9 februarie 2017, paragraful 46].

22. Or, în cauza de față, Curtea constată că textul criticat a fost abrogat, așadar, nu mai este în vigoare și nu face parte din dreptul pozitiv, chiar dacă soluția sa legislativă a fost preluată într-o nouă reglementare. Prin urmare, având în vedere și faptul că abrogarea textului criticat a survenit după sesizarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 32—33 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 28 mai 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) teza întâi partea finală din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) teza a doua din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Felicia Boar în Dosarul nr. 8.154/117/2017 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.357D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției a transmis la dosar note scrise, prin care susține admiterea criticilor de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează aspecte referitoare la interpretarea legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 695 din 31 octombrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.154/117/2017, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) teza a doua din Legea-cadru**

nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Felicia Boar cu prilejul soluționării apelului împotriva unei sentințe într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate creează situații discriminatorii în măsura în care permit interpretarea restrictivă potrivit căreia o persoană care deține titlul de doctor într-un singur domeniu primește indemnizație pentru acest titlul dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul, în timp ce o persoană care are o lucrare interdisciplinară nu primește indemnizația respectivă. Or, pentru a nu se ajunge în situații discriminatorii, în situațiile în care lucrarea științifică dezvoltă subiecte din mai multe domenii de activitate, iar titularul tezei își desfășoară activitatea în unul dintre acele domenii, atunci, în mod firesc, acesta este îndreptățit să primească indemnizație de doctorat. Invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind egalitatea în drepturi (spre exemplu, Decizia nr. 685 din 22 iunie 2012), se susține că diferența de tratament juridic instituită prin interpretarea restrictivă a dispozițiilor „art. 14 alin. (1) teza a doua” din Legea-cadru nr. 153/2017 nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, în condițiile în care se ajunge în ipoteza excluderii de la acordarea indemnizației aferente titlului de doctor a unor categorii de persoane aflate în aceeași situație cu persoanele cărora indemnizația le este acordată doar pentru că teza de doctorat nu este una interdisciplinară. Se susține că atunci când într-o lucrare sunt aprofundate mai multe discipline, una dintre acestea va fi trecută în mod expres pe diploma aferentă titlului de doctor, fără ca aceasta să aibă semnificația că lucrarea în sine nu ar fi interdisciplinară. În aprecierea autoarei excepției nimic nu justifică apariția unei diferențieri între cele două categorii de persoane, cele care au teza într-un singur domeniu și cele care au o lucrare în care se întrepătrund mai multe domenii, de vreme ce prima categorie primește indemnizația, iar pentru cea de-a doua categorie, care s-a perfecționat în cadrul unor repere profesionale similare, dar interdisciplinare, nu există niciun motiv pentru care să nu primească indemnizație pentru doctorat, atât timp cât își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile pe care le-a aprofundat în lucrarea științifică.

7. Se mai susține că, în contradicție cu regulile de redactare a actelor normative, prevăzute de art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, sintagma „dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul” din cuprinsul prevederilor legale criticate are caracter echivoc, de vreme ce autoritățile și instituțiile publice aplică diferențiat norma legală.

8. **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 14 alin. (1) teza a doua din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Din examinarea actului de sesizare și a notelor scrise ale autoarei excepției, rezultă că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează prevederile art. 14 alin. (1) teza întâi partea finală din Legea-cadru nr. 153/2017, având următorul cuprins: „*Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul.*”

13. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 14 alin. (1) teza întâi partea finală din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc acordarea indemnizației lunare pentru titlul științific de doctor personalului care deține titlul științific de doctor, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul. Indemnizația respectivă face parte din categoria drepturilor salariale suplimentare, stabilite de legiuitor, în limitele opțiunii sale, iar rațiunea acordării acestei indemnizații este încurajarea personalului plătit din fonduri publice de a participa activ în viața științifică, de a-și perfecționa cunoștințele într-un domeniu dat și de a-și îmbunătăți performanțele profesionale la locul de muncă.

15. În același timp, examinând excepția de neconstituționalitate, prin prisma criticii de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta este similară cu cea analizată prin Decizia Curții Constituționale nr. 695 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 16 ianuarie 2020, prin care instanța de contencios constituțional a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) teza întâi partea finală din Legea-cadru nr. 153/2017, soluție care se impune și în prezenta cauză.

16. Astfel, din analiza actului de sesizare în prezenta cauză, rezultă că autoarea excepției își desfășoară activitatea în calitate de cadru didactic în domeniul biologie, iar titlul științific de doctor este obținut în domeniul agronomie. În acest context se reține că, în realitate, ceea ce a determinat invocarea excepției este interpretarea sintagmei „dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul” din cuprinsul dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. Or, interpretarea și aplicarea acestui text de lege în raport cu rațiunea care a stat la baza adoptării sale revin angajatorului, iar, în cazul unui litigiu, instanțelor de judecată, nefiind de resortul contenciosului constituțional. Interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțeleșului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011), iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative. De asemenea, o greșită interpretare și aplicare a legii poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar, iar acceptarea unui punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, Curtea, exercitând competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar (a se vedea în acest

sens și Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragrafele 20 și 21, sau Decizia nr. 2 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, paragraful 19).

17. În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor

Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aspectele referitoare la aplicarea și interpretarea legii în spețele deduse spre judecată instanțelor judecătorești.

18. În raport cu cele expuse, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) teza finală din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel cum a fost formulată, apare ca inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) teza întâi partea finală din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Felicia Boar în Dosarul nr. 8.154/117/2017 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 284

din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, coroborate cu dispozițiile art. 538—542 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, coroborate cu dispozițiile art. 538—542 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Daniel Drulă în Dosarul nr. 2.910/63/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă. Excepția de neconstitu-

ționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 19D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin domnul avocat Alexandru Cuna, cu împuternicire depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care arată că sesizarea Curții s-a impus din cauza imposibilității autorului excepției de a-și recupera prejudiciul material și moral suferit, întrucât nu se încadrează în ipotezele unei erori judiciare sau ale răspunderii civile delictuale. Arată că după intrarea în vigoare a Normelor privind asigurarea de răspundere civilă profesională obligatorie a judecătorilor și procurorilor, magistrații au obligația de a plăti o asigurare de răspundere civilă profesională. În lumina noilor prevederi, avocatul autorului excepției apreciază că este necesară reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, astfel că eroarea judiciară nu mai trebuie tratată ca o chestiune abstractă, întrucât aceasta vizează viața unor oameni, care pentru o perioadă de timp s-a abătut de la cursul normal. Într-un stat de drept, Constituția și legile au în centru lor omul și în

folosul acestuia au fost create toate instituțiile statului, care au ca scop protejarea în mod egal a fiecărei persoane.

4. În concluzie, avocatul autorului excepției susține că dispozițiile art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 sunt constituționale numai în măsura în care se referă și la persoane care nu au fost private de libertate și nu exclud răspunderea procurorului pentru erorile existente în actul de inculpare care, în urma cercetării judecătorești, a fost apreciat nefondat prin hotărârea de achitare definitivă.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât critica formulată în cauză vizează legiferarea unui nou caz de eroare judiciară, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale. În subsidiar, apreciază că excepția este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 263 din 23 aprilie 2015 și nr. 374 din 28 mai 2019. Cu privire la dispozițiile art. 538—542 din Codul de procedură penală, arată că hotărârea prin care se dispune achitarea inculpatului nu echivalează cu constatarea unei erori judiciare care să atragă posibilitatea obținerii de despăgubiri.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.910/63/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, coroborate cu dispozițiile art. 538—542 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Constantin Daniel Drulă, în calitate de apelant în cauza care are ca obiect tragerea la răspundere a statului român pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

7. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul arată, relativ la noțiunea de „erori judiciare”, că aceasta include atât „erorile judecătorului”, cât și „erorile procurorului”. Concluzia rezultă din modul de redactare a textului art. 96 din Legea nr. 303/2004, în ansamblu, și, în special, din cuprinsul alin. (2), (4), (5) și (7) ce se referă la „răspunderea judecătorului” și la „răspunderea procurorului pentru erorile judiciare”. Dacă „eroarea judecătorului” înseamnă pronunțarea unei hotărâri de condamnare în mod greșit, „eroarea procurorului” nu poate să însemne decât trimiterea în judecată în mod greșit. Mai departe, dacă materializarea „erorii judecătorului” înseamnă anularea/desființarea hotărârii de condamnare, materializarea „erorii procurorului” înseamnă hotărârea de achitare. Or, normele criticate nu trec testul constituționalității, întrucât creează o discriminare, pe de o parte, în privința subiectului activ al acțiunii în despăgubiri (care, în baza dispozițiilor criticate, poate fi numai persoana condamnată), iar, pe de altă parte, și în privința subiectului pasiv-secundar (care se identifică, în baza dispozițiilor criticate, numai cu persoana judecătorului care condamnă greșit, iar nu și cu persoana procurorului care trimite în judecată greșit), deși statul se poate îndrepta atât împotriva judecătorului, cât și împotriva procurorului. Cu alte cuvinte, „eroarea procurorului”, deși este sancționată de lege, nu poate face obiectul unei răspunderi a statului într-o acțiune cum este cea care stă la originea excepției de neconstituționalitate, dacă cel care a greșit judiciar nu este judecător și dacă obiectul erorii nu este o hotărâre de condamnare. Persoana vătămată nu poate cere despăgubiri nici printr-o acțiune directă împotriva procurorului.

8. Autorul excepției susține că „erorile judiciare nu trebuie tratate ca niște chestiuni abstracte, pentru că aceste erori vizează viețile oamenilor care pentru o perioadă de timp au luat un alt drum decât cel normal”, astfel că „legiuitorul trebuie să

aibă în vedere posibilitatea ca cetățeanul onest, declarat nevinovat, să își poată recupera prejudiciile suferite în urma unor soluții de achitare”. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 538 și 539 din Codul de procedură penală, poate beneficia de instituția reparării prejudiciului produs în urma unei erori judiciare doar un inculpat care a fost condamnat definitiv și achitat în urma rejudecării cauzei sau care în cursul procesului penal a fost privat nelegal de libertate, apreciază că normele procedurale sunt neconstituționale, întrucât limitează la situațiile prevăzute și nu se referă și la despăgubirile care se cuvin victimelor în cazul erorilor judiciare produse în cadrul urmăririi penale, respectiv după trimiterea în judecată pe nedrept, ca o componentă a procesului penal. Dispozițiile criticate contravin și art. 52 alin. (3) din Constituție, sintagma „în condițiile legii” folosită de norma constituțională referindu-se la întinderea răspunderii patrimoniale a statului și nicidecum la înlăturarea răspunderii acestuia în ipoteza unor cazuri ce constituie erori judiciare. Deși este vorba de aceeași calitate în ambele situații, legiuitorul dă posibilitatea reparării prejudiciului suferit doar pentru un anumit tip de inculpat, și anume cel care nu a fost achitat de o instanță decât după ce a fost inițial condamnat și cel față de care s-a luat în faza de urmărire penală sau în cea de judecată o măsură privativă/restrictivă de libertate. De aici, concluzia că nu orice tip de inculpat are posibilitatea reparării prejudiciului suferit în cazul unei erori judiciare, existând practic o discriminare între inculpați. Or, este evident că răspunderea statului trebuie antrenată câtă vreme imaginea publică a apelantului-reclamant a fost compromisă ca urmare a faptelor ce au fost greșit reținute în sarcina sa. Autorul excepției nu poartă niciun fel de vină pentru faptul că s-a dispus în mod eronat trimiterea sa în judecată, astfel că nu poate fi pus în imposibilitatea de a-și recupera sumele de bani cheltuite în scopul apărării sale, care a condus la soluția de achitare.

9. Întreaga jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului consacră necesitatea protecției cetățeanului în raport cu erorile sau abuzurile statului, înțeles ca un ansamblu articulat de autorități în care este prezentă justiția, astfel că orice vătămare produsă prin funcționarea defectuoasă a acesteia trebuie însoțită în mod necesar de măsuri reparatorii adecvate, atât sub aspectul daunelor materiale, cât și al celor morale. Or, în condițiile în care acțiunea de recuperare a prejudiciilor suferite a fost întemeiată și pe dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, mai exact art. 6 și 8, autorul excepției apreciază că dispozițiile criticate încalcă în mod evident prevederile Convenției.

10. În concluzie, pentru toate aceste argumente, autorul susține admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 și ale art. 538—542 din Codul de procedură penală, care, consideră acesta, încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21 alin. (1) și (2) și în art. 52 alin. (3).

11. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** constată că persoana care se consideră vătămată prin actele procurorului nu poate formula o acțiune împotriva statului pentru a solicita repararea prejudiciilor cauzate prin actul de inculpare — rechizitoriul — întrucât cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în cadrul proceselor penale sunt cele stabilite de Codul de procedură penală, fiind excluse alte ipoteze în afara celor care privesc anularea sau desființarea hotărârii de condamnare sau cazul privării nelegale de libertate, măsură asupra căreia, în final, se pronunță tot judecătorul. Prin urmare, deși art. 96 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 consacră răspunderea statului, explicitarea cazurilor și a condițiilor în care persoana vătămată poate cere repararea prejudiciului suferit în cursul unui proces penal, exclude practic ipoteza dedusă judecății, dar și cazurile în care procurorul răspunde pentru erorile comise în propria sa activitate, potrivit competențelor atribuite prin lege.

Așa fiind, instanța apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale numai în măsura în care nu exclud răspunderea procurorului pentru erorile cuprinse în actul de inculpare care, în urma cercetării judecătorești, a fost apreciat nefondat prin hotărârea de achitare definitivă.

12. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 538—542 din Codul de procedură penală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004: *„Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală.”;*

— Art. 538—542 din Codul de procedură penală sunt cuprinse în capitolul VI — *Procedura reparării pagubei materiale sau a daunei morale în caz de eroare judiciară sau în caz de privare nelegală de libertate ori în alte cazuri* din titlul IV — *Proceduri speciale* din Partea specială a Codului de procedură penală. Dispozițiile procedurale au ca obiect *Dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară, Dreptul la repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate, Felul și întinderea reparației, Acțiunea pentru repararea pagubei, respectiv Acțiunea în regres.*

16. Dispozițiile criticate din Legea nr. 303/2004 au fost modificate prin art. I pct. 151 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, însă având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 242/2018.

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la principiul egalității în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber

la justiție și ale art. 52 alin. (3) privind răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că pretinsa neconstituționalitate vizează faptul că prevederile art. 96 din Legea nr. 303/2004 și cele procedurale penale referitoare la repararea pagubei în caz de eroare judiciară, cu care se coroborează, se referă numai la erori judiciare concretizate în condamnarea urmată de achitare după rejudicare, ceea ce echivalează cu imposibilitatea tragerii la răspundere a procurorului pentru întocmirea greșită a actului de inculpare și de trimitere în judecată.

19. Curtea constată că prevederile art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare celor formulate în prezenta cauză, instanța constatând constituționalitatea lor. În acest sens este Decizia nr. 263 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 11 iunie 2015. Analizând susținerile autorului excepției, Curtea a constatat că „din perspectiva reparării prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, legiuitorul a distins după cum acestea sunt o consecință a existenței erorii în procese penale sau în alte procese; în ce privește eroarea judiciară din procesele penale, dispozițiile legale criticate — art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 — au făcut trimitere la dispozițiile din Codul de procedură penală, iar în ce privește eroarea judiciară ce a izvorât din alte procese; aceleași norme — art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 — au instituit dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciului după ce în prealabil a fost pronunțată o hotărâre definitivă (penală sau disciplinară) împotriva judecătorului sau procurorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului cu condiția ca aceasta să fi fost de natură să determine eroarea. Este firesc să fie așa, deoarece numai în procesele penale eroarea judiciară reprezintă o evidență în măsura în care, după condamnarea definitivă prin hotărâre, s-a pronunțat o nouă hotărâre definitivă de achitare”.

20. În cazul de față, ca, de altfel, și în cazul soluționat prin Decizia nr. 263 din 23 aprilie 2015, nemulțumirea autorului excepției izvorăște dintr-o cauză în care un procuror a emis un rechizitoriu care nu s-a fundamentat pe fapte care să întrunească elementele constitutive ale vreunor infracțiuni. Pentru a fi pusă în discuție o eventuală reparare de prejudicii, ar trebui să existe o eroare judiciară în materie penală. Or, eroarea judiciară constă, potrivit dispozițiilor art. 536 din Codul de procedură penală, într-o condamnare definitivă și pentru care, în urma rejudicării, s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare. Prin urmare, nu poate fi pus semnul egalității între un rechizitoriu care doar dispune trimiterea în judecată și o hotărâre definitivă de condamnare, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție, *„Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”*, prezumție care nu poate fi înlăturată de existența unui act de trimitere în judecată, care, de altfel, poate fi supus cenzurii, partea interesată având posibilitatea „de a arăta judecătorului în ce constă nelegalitatea comisă” (a se vedea Decizia nr. 412 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 3 iunie 2011).

21. Cu toate acestea, Curtea a constatat că „poate exista o eroare judiciară, dar nu fundamentată pe tipul de eroare din procesele penale, ci pe tipul de eroare ce izvorăște din alte procese. Astfel, în măsura în care un procuror își exercită atribuțiile specifice cu rea-credință sau gravă neglijență, acesta poate fi răspunzător disciplinar în condițiile art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004”, putând fi sesizată Inspekția Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât, potrivit art. 991 din aceeași lege, *„există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane”* și *„există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul*

nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”. Prin urmare, în acord cu dispozițiile art. 134 alin. (2) din Constituție, competența de a se pronunța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor și de a identifica în concret existența unei erori judiciare în alte cauze decât cele penale revine în exclusivitate Consiliului Superior al Magistraturii, care, în astfel de situații, îndeplinește rol de instanță de judecată, Curții Constituționale nefiindu-i atribuită o astfel de posibilitate. Totodată, Curtea a reținut că „în măsura în care, în exercitarea atribuțiilor specifice, un magistrat săvârșește o infracțiune, atunci hotărârea penală de condamnare a acestuia poate constitui temei al acțiunii directe împotriva statului pentru prejudiciile cauzate unei persoane prin acea faptă dacă s-a stabilit că fapta comisă a fost de natură să determine o eroare judiciară. Prin urmare, și acest tip de fapte generatoare de prejudicii poate intra sub incidența erorii judiciare, fiind vorba așadar de răspunderea statului în condițiile instituite de art. 96 alin. (4) din Legea nr. 303/2004, iar identificarea erorii judiciare în astfel de situații reprezintă atributul exclusiv al instanțelor de drept comun, ținând de specificitatea fiecărui caz în parte”.

22. În concluzie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, critica referitoare la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, „deoarece, pe de o parte, situația juridică a cetățenilor care au fost vătămați printr-o eroare judiciară nu este identică cu cea a celor care au fost vătămați de conduita magistraților în alte cazuri decât cele la care se referă art. 96 din Legea nr. 303/2004 și, pe de altă parte, spre deosebire de faptele ilicite cauzatoare de prejudicii săvârșite de alți cetățeni (de exemplu, răspunderea medicului pentru culpa medicală) care pot fi chemați direct în judecată, pentru magistrați, Constituția, și nu legea, consacrand principiul răspunderii directe a statului, a instituit cu titlu de excepție răspunderea subsidiară a acestora”.

23. Curtea a mai reținut că, potrivit art. 132 din Constituție, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, sens în care toate actele întocmite de aceștia, în funcție de faza procesuală în care au fost emise, sunt supuse cenzurii procurorului ierarhic superior ori instanțelor judecătorești stabilite de lege care, în acord cu art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, alături de Înalta Curte de Casație și Justiție, înfăptuiesc justiția.

24. În aceeași Decizie nr. 263 din 23 aprilie 2015, Curtea a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului dezvoltată pe marginea noțiunii de eroare judiciară

consecrată de art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenție, care „relevă faptul că aceasta este, ca regulă generală, asociată materiei penale și decurge din ideea de eroare de fapt săvârșită de instanța care, fiind chemată să se pronunțe asupra temeiului unei acuzații penale, pronunță condamnarea unei persoane nevinovate. Referindu-se la noțiunea de «eroare judiciară», instanța europeană a statuat că simpla considerare a faptului că investigația în cazul reclamantului era «incompletă și pătinitoare» nu poate prin ea însăși, în absența erorilor judiciare sau a unor încălcări serioase a procedurilor judecătorești, a unor abuzuri de putere ori a unor erori evidente în aplicarea dreptului material sau a oricărui alt motiv important ce rezultă din interesul justiției, să indice prezența unei erori judiciare în procedura anterioară. De aceea, s-a statuat că ceea ce prevalează cu privire la eroarea judiciară comisă de către instanțele inferioare, adică greșelile din administrarea justiției, constă în imposibilitatea neutralizării sau corectării sale în alt fel (a se vedea Hotărârea din 21 iunie 2011, pronunțată în Cauza *Giuran împotriva României*, paragrafele 32, 40)”. Mai mult, Curtea a invocat și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care, referindu-se la principiul răspunderii statului cu privire la încălcarea normelor Uniunii Europene prin hotărâri judecătorești, a statuat că persoanele particulare trebuie să aibă posibilitatea de a obține în fața unei instanțe naționale repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea drepturilor lor în urma unei hotărâri, cu condiția ca aceasta să fie pronunțată în fața unei instanțe de ultim grad de jurisdicție, iar încălcarea să fie suficient de gravă. Această din urmă condiție se apreciază în funcție de nivelul de claritate și precizie al normei, de caracterul intenționat al încălcării și de împrejurarea că eroarea nu poate fi scuizabilă (a se vedea Hotărârea din 30 septembrie 2003, Cauza C-224/01 — *Kobler împotriva Austriei*, paragrafele 36, 51, 53 și 55). Or, Curtea Constituțională a observat că în condițiile în care întocmirea nelegală a unui rechizitoriu putea fi neutralizată de către instanțele de judecată competente să se pronunțe asupra dezlegării pricinii, fapt care, de altfel, s-a întâmplat, „nu poate fi pusă în discuție existența unei hotărâri judecătorești vătămătoare”.

25. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea urmând să respingă excepția ca neîntemeiată.

26. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Daniel Drulă în Dosarul nr. 2.910/63/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că prevederile art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, coroborate cu dispozițiile art. 538—542 din Codul de procedură penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, prin Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, pentru scoaterea din funcțiune în vederea casării și valorificării acestora, precum și actualizarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, și art. 864 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 și al art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea descrierii tehnice și adresei poștale a unor imobile aflate în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, prin Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, conform cărților funciare identificate potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă schimbarea denumirii administratorului din Universitatea Tehnică „Petru Maior” în Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș.

Art. 3. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, prin Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, identificate potrivit anexei nr. 2, pentru scoaterea din funcțiune în vederea valorificării și, după caz, casării, în condițiile legii.

(2) Ministerul Educației și Cercetării, prin Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, asigură administrarea bunurilor având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, până la finalizarea procesului de scoatere din funcțiune, valorificare și, după caz, casare, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Educației și Cercetării își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 25 iunie 2020.
Nr. 506.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, prin Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, care își modifică descrierea tehnică și adresa

Ministerul Educației și Cercetării — CUI 13729380

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Persoana juridică ce administrează bunul	Denumirea	Adresa poștală	Noua adresă poștală	Descrierea tehnică din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Noua descriere tehnică	Valoarea de inventar (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	155292	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Teren intravilan	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	S teren = 11.179 mp	S teren = 11.179 mp, CF nr. 125029, nr. cad. 125029	1.790.116
2	155301	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Hală cu ateliere	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Hală cu ateliere: S construită = 2.538,44 mp	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 2.446 mp; C21/1/1 — hală cu ateliere, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C2	1.584.776

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
3	155302	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Vopsitorie	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Vopsitorie: S construită = 359,72 mp	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 361 mp; C27 — vopsitorie, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C3	111.507
4	155303	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Atelier/Șopron	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Atelier: S construită = 1.192,80 mp	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 1.193 mp; C76 — atelier, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C4	407.278
5	155304	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Centrală termică dezafectată	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Centrală termică: S construită = 292,3 mp	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 292 mp; C94 — centrală termică dezafectată, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C5	74.114
6	155305	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Centrală termică	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Centrală termică S construită = 564,83 mp	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 446 mp; C105/1 — centrală termică, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C6	316.192
7	155306	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Ateliere reparații, garaj	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Ateliere: S construită = 157,77 mp	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 158 mp; C115 — ateliere reparații și garaj, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C7	74.462
8	155307	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Castel apă	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, Str. Livezii nr. 69	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Castel apă: S construită = 28,26 mp	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 36 mp; C135 — castel apă, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C8	151.585
Total anexa nr. 1									4.510.030

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, prin Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Ministerul Educației și Cercetării — CUI 13729380

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Persoana juridică ce administrează bunul	Denumirea	Adresa imobilului	Descrierea tehnică	Valoarea bunurilor care trec în domeniul privat al statului (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7
1	155301	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Hală cu ateliere	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 2.446 mp; C21/1/1 — hală cu ateliere, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C2	1.584.776
2	155302	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Vopsitorie	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 361 mp; C27 — vopsitorie, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C3	111.507

0	1	2	3	4	5	6	7
3	155303	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Atelier/Șopron	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 1.193 mp; C76 — atelier, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C4	407.278
4	155304	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Centrală termică dezafectată	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 292 mp; C94 — Centrală termică dezafectată, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C5	74.114
5	155305	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Centrală termică	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 446 mp; C105/1 — centrală termică, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C6	316.192
6	155306	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Ateliere reparații, garaj	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 158 mp; C115 — ateliere reparații și garaj, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C7	74.462
7	155307	8.26.10	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, CUI 4322742	Castel apă	Județul Mureș, municipiul Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 69	Construcție, cu nr. niveluri: 1, S construită la sol = 36 mp; C135 — castel apă, CF nr. 125029, nr. cad. 125029-C8	151.585
Total anexa nr. 2							2.719.914

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
Nr. 232 din 25 februarie 2020

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 1.989 din 28 mai 2020

ORDIN

pentru revizuirea cuantumului unor taxe din anexa la Legea nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate

Data fiind necesitatea alinierii cuantumului taxei de procesare a cererilor de vize de intrare în România la dispozițiile Regulamentului (UE) 2019/1.155 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize),

având în vedere prevederile art. 1 pct. 12 și ale art. 3 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2019/1.155 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize),

în considerarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană,

în lumina eforturilor depuse de țara noastră pentru integrarea prevederilor legislației uniforme în domeniul vizelor în cadrul normativ național, în perspectiva adoptării unei decizii a Consiliului privind aplicarea în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 din Legea nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Cuantumul taxelor privind contravaloarea vizelor prevăzute la punctele 1, 2 și 3 ale secțiunii A „Vize” din anexa la Legea nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice

și oficiile consulare ale României în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 28 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se revizuieste potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Externe, prin intermediul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României în străinătate, asigură îndeplinirea prevederilor prezentului ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 14 zile de la data publicării.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

ANEXĂ

Nr. crt.	Denumirea serviciilor	Taxa în euro
A. Vize		
1	Viza de tranzit aeroportuar	80
2	Viza de tranzit	80
3	Viza de scurtă ședere	80 40 pentru copii, de la împlinirea vârstei de 6 ani și până la împlinirea vârstei de 12 ani 120 sau 160 în cazul în care o decizie de punere în aplicare este adoptată de Consiliu în temeiul art. 25a alin. (5) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/1.155 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

pentru completarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 207/2020 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iunie 2020

Având în vedere:

— Referatul Serviciului juridic și relații externe aprobat cu nr. 2.606 din 1 iulie 2020;

— dispozițiile art. 2 lit. e) și h), art. 6 lit. e), art. 9 alin. (2) și art. 13 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10/2018 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente celui de al II-lea ciclu de acreditare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. I. — În anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 207/2020 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iunie 2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 16 iunie 2020, după numărul curent 14 se introduc 13 noi numere curente, numerele curente 15—27, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Vasile Cepoi

București, 1 iulie 2020.
Nr. 235.

**COMPLETĂRI LA LISTA
unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iunie 2020**

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare cu paturi	Județul	Hotărârea Colegiului director pentru aprobarea raportului de acreditare	Ordinul de încadrare în categoria de acreditare	Categoria de acreditare	Situația criteriilor și condițiilor cumulative utilizate pentru încadrarea în categoria de acreditare				Perioada de încadrare în categoria de acreditare (reîncadrarea se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților)	Categoria de competență la momentul evaluării, conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.408/2010 privind aprobarea criteriilor de clasificare a spitalelor în funcție de competență
						Punctaj total (%)	Indicatori punctați cu (-10) (%)	Plan de conformare la ASF	Nr. de standarde îndeplinite sub 51%		
15	SPITALUL MUNICIPAL DE URGENȚĂ CARANSEBEȘ	Caras-Severin	26/25.06.2020	232/29.06.2020	a IV-a Acreditat cu încredere redusă	69,78%	12,66%	DA/peste 24 luni	0	29.06.2020—28.06.2025	III
16	SPITALUL DE PSIHIATRIE MURGENI	Vaslui	26/25.06.2020	227/29.06.2020	a IV-a Acreditat cu încredere redusă	78,34%	0,63%	DA/peste 24 luni	0	29.06.2020—28.06.2025	V
17	SOCIETATEA CENTRUL DE EXCELENȚĂ ÎN RINOLOGIE S.R.L.	Dolj	26/25.06.2020	221/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	81,19%	1,77%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	NECLASIFICAT
18	SOCIETATEA ONCOLAB S.R.L.	Dolj	26/25.06.2020	230/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	74,17%	2,70%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	NECLASIFICAT
19	SOCIETATEA BAU M.A.N. CONSTRUCT S.R.L.	București	26/25.06.2020	222/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	83,35%	0,00%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	NECLASIFICAT
20	CENTRUL DE SĂNĂTATE MULTIFUNCȚIONAL BRATCA	Bihor	26/25.06.2020	231/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	86,81%	0,00%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	NECLASIFICAT
21	SPITALUL DE PNEUMOTIZIOLOGIE AIUD	Alba	26/25.06.2020	226/29.06.2020	a IV-a Acreditat cu încredere redusă	79,14%	8,91%	DA/peste 24 luni	0	29.06.2020—28.06.2025	V
22	SPITALUL DE OBSTETRICĂ GINECOLOGIE BUFTEA	Ilföv	26/25.06.2020	225/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	83,17%	0,68%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	V
23	SPITALUL ORĂȘENESC PANCIU	Vrancea	26/25.06.2020	228/29.06.2020	a II-a Acreditat cu rezerve	75,21%	24,66%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	IV
24	SPITALUL ORĂȘENESC BREZOI	Vâlcea	26/25.06.2020	229/29.06.2020	a VI-a Neacreditat	69,93%	5,00%	NU	1	Se poate înscrie într-o nouă procedură de acreditare în următorul ciclu de acreditare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare în momentul solicitării înscrierii sau, în același ciclu de acreditare, la decizia Ministerului Sănătății.	IV
25	SOCIETATEA ROCOMEDICOR S.R.L.	Constanța	26/25.06.2020	223/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	70,85%	2,13%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	V
26	NUTRILIFE S.R.L.	București	26/25.06.2020	220/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	80,94%	0,00%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	NECLASIFICAT
27	SPITALUL DE REABILITARE MEDICALĂ BALNEOMEDCENTER	Vâlcea	26/25.06.2020	224/29.06.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	83,80%	0,73%	NU	0	29.06.2020—28.06.2025	V

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

privind modificarea și completarea Normelor tehnice pentru lucrări de întreținere și reparații curente la clădirile și construcțiile speciale din patrimoniul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al unităților subordonate, aprobate prin Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 757/2017

Având în vedere prevederile art. 11 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. I. — Normele tehnice pentru lucrări de întreținere și reparații curente la clădirile și construcțiile speciale din patrimoniul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al unităților subordonate, aprobate prin Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 757/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 29 mai 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) La spațiile din clădirile la care urmează să se execute, în anul în curs, lucrări de intervenție de natura investițiilor, fără

autorizație de construire, lucrările de reparații curente nu se vor mai executa și vor fi cuprinse în notele conceptuale de promovare a lucrărilor de intervenție de natura investițiilor, fără autorizație de construire.”

2. În anexa nr. 3, la punctul 7.1 „Împrejmuiiri și foișoare”, în coloana „Denumirea lucrărilor de întreținere”, cea de-a doua liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:
„— refacerea sau înlocuirea porților de acces”.

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Tiberiu Ungureanu

București, 24 iunie 2020.
Nr. 484.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind modificarea alin. (2) al art. 10 din Conținutul registrului național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, modelul documentelor de constituire, organizare și funcționare, procedura de constituire și autorizare pentru toate ocoalele silvice și atribuțiile acestora, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.112/2018

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DPSS/164.033 din 22.05.2020 al Direcției politice și strategii în silvicultură, în temeiul prevederilor art. 14 alin. (4)—(6) și art. 15 alin. (4) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (2) al articolului 10 din Conținutul registrului național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, modelul documentelor de constituire, organizare și funcționare, procedura de constituire și autorizare pentru toate ocoalele silvice și atribuțiile acestora, aprobat prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.112/2018, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 1051 din 12 decembrie 2018, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Comisia prevăzută la alin. (1) este formată din:

a) Dănuț Iacob, reprezentant al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — președinte;

b) Dan Achim, reprezentant al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — vicepreședinte;

c) Daniel Nicolaescu, reprezentant al Asociației Administratorilor de Păduri din România — membru;

d) Ion Codruț Bîlea, reprezentant al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva — membru;

e) Cătălin Drăcilă, reprezentant al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor — secretar.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Costel Alexe

București, 16 iunie 2020.
Nr. 1.263.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Senatului nr. 25/2020 referitoare la propunerea de Decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al căilor ferate (2021) — COM (2020) 78 final, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 22 iunie 2020, se face următoarea rectificare:

— la data adoptării hotărârii, în loc de: „... 13 mai 2020” se va citi: „... 12 iunie 2020”.

★

În cuprinsul Ordinului ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor nr. 983/2020 pentru modificarea Normelor privind autorizarea și controlul centrelor de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015, și pentru modificarea și completarea Normelor privind pregătirea și atestarea profesională a anumitor categorii de conducători auto, prevăzute în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.214/2015 pentru aprobarea normelor privind pregătirea și atestarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 21 mai 2020, se face următoarea rectificare:

— la art. III, în loc de: „... *transpune prevederile Directivei...*” se va citi: „... *transpune prevederile art. 1 și ale anexei din Directiva...*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 247425